

У володарки Зими
Трішечки замерзли ми.
Грудень каже: «Пострибай!»
Січень просить: «Присідай!»
Встали — сіли, встали — сіли,
Розігріли наше тіло.
Лютый місяць нагадав:
Час нам братися до справ.
Сіли, дітки, всі гарненько.
Спинки держимо рівненько.
Книги відкриваємо —
Знання здобуваємо!

Зимонька до нас прийшла,
Сніг пухкий нам принесла.
І летять, летять сніжинки
На дерева, на стежинки.
По сніжку, як по перині,
Покачаємось на спині.
У заметах сніг лежить,
Під ногами він скрипить.
Щоб сніжну гірку збудувати.
Треба спинку прогинати.
А тепер всі на санчатах
В ліс поїдем до зайчаток.
Зайченята дружно грають,
Під ялинкою стрибають.
А лисичка виглядає,
Зараз зайчика впіймає.
Доки звірі наші грали,
Руки в нас позамерзали.
Погріємо?
А тепер на лижі стали
додому всі помчали.

Танці - зігріванці

Идуть морози й холоднеча,

Идуть у край.

Щоб зігрітись, танцювати починай:

Тупу-туп, танцюєм танці,

Тупу, танці – зігріванці,

Тупу – тупу, через поле, через гай.

На деревах білий іній, зимокрай.

Щоб зігрітись, танцювати починай:

Стриб на право, стриб на ліво,

Танцювально і грайливо,

Щоб зігрітись, танцюй, не позіхай!

Хуртовина снігом крутить – не втечеш.

Танцювати, як вона, умієм теж.

Станьмо весело навшпиньки,

Покружляймо, як сніжинки.

Пробуй з нами, буде весело,

Авжеж.

«Ішли ми зимовим лісом»

Діти під час читання віршованих рядків пересуваються одне за один, змінюючи вид ходьби відповідно до змісту.

Йшли по лісі ми зимою, так стомилися з тобою,
Сніг глибокий в ньому, друже,
Йти по ньому важко дуже. (Ходять широкими,
важкими кроками з високим підніманням ніг.)
Раптом стежку ми знайшли — і стежинкою пішли,
А вона така вузенька...

Та йдемо тепер швиденько.

(Ходьба у швидкому темпі дрібними кроками по мотузці.)

Краще б ми на лижі стали — от би зараз як помчали!
Ні тебе, ані мене навіть вовк не дожене!

(Швидка ходьба без відривання ніг від підлоги — імітація їзди на лижах.)

Тихо лісом йди, ступай і нікого не злякай,

Ані звіра, ні пташину не сполохай ти, дитино!

(Пересувються повільним м'яким кроком навшпиньках.)

«Холодно взимку»

Педагог читає дітям уривок з віршика М. Щербака «Хатинки», а малята виконують рухові дії відповідно до змісту.

Хуртовина. Лютий вітер колихає змерзлі віти...
(Діти погойдуються праворуч-ліворуч із піднятими догори руками.)

Де подітись? Де зігрітись? (Розпачливо озираються довкола.)

Поспішає мишка в нору. (Ходять навшпиньках дрібним кроком.)

Заховався жук під кору. (Малята йдуть «на чотирьох», а потім присідають, прикривши голову руками.)

У затишному дуплі (Пересування вперед стрибками на обох ногах.)

Вівірка живе в теплі. (Потирають долоні.)

Зайчик — як уже там міг — (Діти приставляють до потилиці долоньки — заячі «вушка».)

Під пеньком приліг у сніг. (Стрибають уперед та присідають з упором на долоні.)

Жабки у ставку давно (Спокійна ходьба з рухами рук уперед — зображення плавання жабки.)

Десь зарилися на дно... (Малята знову зупиняються та присідають.)

Як то добре: у цю днину, кожен має вже хатину.
(Обертаються навколо себе і плескають у долоні.)

Станем в коло, дітвора,
Дітвора, дітвора.
До ялинки вже пора,
Нам пора, нам пора.
Станем в коло й покружляєм,
Покружляєм, покружляєм.
Зупинились й поплескаєм,
Поплескаєм, поплескаєм.
Тупаємо ніжками,
Мов йдемо доріжками.
Наче зайчики, йдемо,
Ідемо ми, ідемо.
Поплигали, поскакали
І за столики посідали.

«Синички»

Скік, скік! Всі на гілки,
Розімнемо трішки спинки.
А тепер іще крилята,
Щоб могли швидко літати.
Прошу я усіх сідати,
Будем далі працювати.

Плиг-скок, плиг-скок! (чотири рази плигають на місці)

На білесенький сніжок.

Присідають, слухають: (присідають та підставляють руку до вуха (ніби слухають))

Чи не йде десь вовк (двічі закривають обличчя руками).

Раз – зігнуться, розігнуться (нахиляються та стають рівно, слідкуючи за осанкою),

Два – підстрибнути, підтягнутись (плигають та потягуються (двічі)),

Три – в долоні плескають (тричі інтенсивно плескають в долоні),

Головою кивають (повертають голову вліво, а потім вправо (двічі)).

Швидко від вовка всі тікають.

Зими»

У Володарки Зими
Трішечки замерзли ми
Грудень каже: «Пострибай!»
Січень просить: «Присідай!»
Встали – сіли, встали – сіли,
Розігріли наше тіло.
Лютий місяць нагадав:
Час нам братися до справ.
Сіли, дітки, всі гарненько.
Спинки держимо рівненько.
За столики сідаємо,
Малювати починаємо.

Ми скатали сніжну кулю (Імітація
ліплення сніжки)
Приліпили брови. (Пальцями
піднімати брови)
На лице, замість очей,
Вуглинки чудові. (Закрити
долоньками очі)
Сніговик в нас, як живий,
«Пружинка»
Весь веселий, чепурний.
Замість шапочки – відро, (Руки на
голову)
Гілки замість рук (Руки в сторони,
пальці напружені)
Там, де ніс – сидить морквина,
(Торкнутись носа)
Гарний вийшов друг (Знак «Все
добре»)

Ніні Олечка й Роман,
І Андрійко і Богдан,
Валя, Ігор та Іринка
Цілий ранок без спочинку
Прикрашають всі ялинку
Вішають на неї кульки,
Срібні сяючи бурульки,
І ліхтарики чудові,
І сніжинки кольорові.
Так прикрасили красиво:
Не ялинка – справжнє диво!